

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415201788
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8415201788.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: B. M., nar. X. X. XXXX, trvale bytom C. Q. XX/XX, XXX XX X. prechodne bytom I., o zaplatenie 375,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 10C/242/2015-54 zo dňa 16.12.2016 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Súd žalobu z a m i e t a . II. Náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva“.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 708 ods. 1 a 2, § 709 ods. 1, § 710, § 716 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 2, § 54 ods. 1 a 2, § 48, § 457, § 39 ods. 1, § 107 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 19. 3. 2015 domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 375,67 eur s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 280,64 eur od 3. 12. 2012 do zaplatenia a zo sumy 95,03 eur od 10. 7. 2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

4. Dňa 1. 10. 2009 uzavrel žalobca ako banka, v tom čase podnikajúca ešte pod obchodným menom Q. banka O. a.s. so žalovanou ako majiteľom účtu zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb ktorej obsahom podľa článku I zmluvy bola zmluva o zriadení osobného účtu, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanej osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene EUR. V článku I bod 4 Zmluvy označenom ako Návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte je vyznačené, že bolo dojednané zriadenie služby povolené prečerpanie na osobnom účte. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s možnosťou zmluvných strán vypovedať zmluvu s účinnosťou dňom uplynutia najdlhšej výpovednej lehoty pre príslušný produkt/službu podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu zriadený na základe zmluvy. Podľa článku VI. bod 4 spoločných ustanovení zmluvy za poskytovanie produktov/služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtovať na ťarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Vzájomné práva a povinnosti zmluvných

strán bližšie nešpecifikované v zmluve sa mali riadiť Obchodnými podmienkami špecifikovanými v jej článku VII bod 2 a 3 Záverečných ustanovení. Uvedené skutočnosti súd zistil z fotokópie písomného vyhotovenia predmetnej zmluvy.

5. Dňa 20. 2. 2009 uzavrel žalobca ako banka, v tom čase podnikajúca ešte pod obchodným menom Q. banka O. a.s. so žalovanou ako majiteľom účtu zmluvu o vkladovom účte, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanej vkladový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene EUR bez výpovednej lehoty. V článku 2 Zmluvy bolo uvedené, že banka úročí kreditný/debetný zostatok účtu aktuálnou úrokovou sadzbou s tým, že spôsob úročenia a určenia výšky aktuálnej úrokovej sadzby je podrobnejšie stanovený vo Všeobecných obchodných podmienkach a banka si vyhradzuje právo zmeny úrokovej sadzby. V článku 3 Zmluvy bolo uvedené, že za vykonávanie platobných operácií a ďalšie služby je banka oprávnená účtovať si poplatky v zmysle platného sadzobníka poplatkov.

6. Z Listu žalobcu žalovanej zo dňa 23. 11. 2012 (čl. 10 spisu) bolo zistené, že žalobca ním oznámil žalovanej, že z dôvodu vykazovaného debetného zostatku na jej účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX odo dňa 18. 7. 2012 v aktuálnej výške 271,45 eur dňom doručenia tohto oznámenia žalovanej odstupuje od príslušnej zmluvy o uvedenom účte a že spolu so zánikom zmluvy o účte zaniknú všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb, ktoré sa viažu výlučne k uvedenému účtu a ukončí sa ich poskytovanie. Žalobca žalovanú zároveň vyzval na úhradu debetného zostatku v lehote do troch dní od doručenia tohto oznámenia.

7. Z Listu žalobcu žalovanej zo dňa 25. 6. 2014 (čl. 11 spisu) bolo zistené, že žalobca ním oznámil žalovanej, že z dôvodu vykazovaného debetného zostatku na jej účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX odo dňa 1. 3. 2014 v aktuálnej výške 79,97 eur dňom doručenia tohto oznámenia žalovanej odstupuje od príslušnej zmluvy o uvedenom účte a že spolu so zánikom zmluvy o účte zaniknú všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb, ktoré sa viažu výlučne k uvedenému účtu a ukončí sa ich poskytovanie. Žalobca žalovanú zároveň vyzval na úhradu debetného zostatku v lehote do 12 dní od doručenia tohto oznámenia.

8. V danom prípade pre posúdenie nárokov žalobcu je rozhodujúca a určujúca tá skutočnosť, že žalobca odstúpil od zmlúv (v súlade s VOP) a to listami zo dňa 23. 11. 2012 (odstúpenie od zmluvy týkajúcej sa osobného účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX) resp. zo dňa 25. 6. 2014 (odstúpenie od zmluvy týkajúcej sa vkladového účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX).

9. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje a strany majú právo žiadať to, čo si vzájomne plnili.

10. Subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie práva na zaplatenie sumy 280,64 eur s príslušenstvom zo zmluvy 1 začala plynúť v tomto prípade najneskôr od 4. 12. 2012, teda po nastúpení účinkov doručenia odstúpenia od zmluvy (listom žalobcu zo dňa 23. 11. 2012). Napokon aj sám žalobca v žalobe uplatnil úroky zo sumy 280,64 eur od 3. 12. 2012. Najneskôr dňom 3. 12. 2012 došlo k zrušeniu zmluvy ex tunc v dôsledku odstúpenia od zmluvy, takže od nasledujúceho dňa sa žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovanej. Dvojnásobná premlčacia doba pre súdne uplatnenie tohto práva žalobcu uplynula 4. 12. 2014 a keďže žaloba bola podaná (doručená súdu) až dňa 19. 3. 2015, tento nárok žalobcu je celý premlčaný. Vzhľadom na zákonný príkaz vyplývajúci z ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa preto nemohol súd premlčané právo žalobcovi priznať a preto jeho žalobu v časti zaplatenia sumy 280,64 eur s príslušenstvom bez ďalšieho zamietol.

11. Čo sa týka druhého žalobou uplatneného nároku, t.j. nároku na zaplatenie sumy 95,03 eur s príslušenstvom (zo zmluvy o vkladovom účte žalobcom označovanej ako zmluva 2), z výpisu z tohto účtu žalovanej za obdobie od 1. 1. 2013 do 10. 7. 2014 (čl. 22 spisu) vyplýva, že suma 95,03 eur predstavuje len poplatky za vedenie exekúcie 6 x 5,- eur, za upomienku - prečerpanie účtu 2 x 15,- eur, poplatok za výzvu - debet 30,- eur a úroky 5,06 eur. Zo súčtu týchto poplatkov vo výške 95,06 eur (všetky sú za rok 2014) bol odpočítaný zostatok z predchádzajúceho výpisu 0,03 eur. Listom zo dňa 25. 6. 2014 žalobca odstúpil od zmluvy o vkladovom účte uzavretej so žalovanou z dôvodu vykazovaného debetného zostatku. Pri odstúpení od zmluvy si účastníci ako už bolo uvedené majú vrátiť len vykonané plnenia podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Žalobca teda môže požadovať len vrátenie súm, ktoré poskytol žalovanej pri nepovolenom prečerpaní peňažných prostriedkov na účte bez akýchkoľvek

vedľajších plnení ako sú poplatky či úroky. Nemôže totiž požadovať plnenie zo zmluvy, ktorá sa zrušila od začiatku v dôsledku jeho odstúpenia od zmluvy. Keďže žalovaná suma predstavuje len úroky a poplatky, s poukazom na vyššie uvedený právny záver súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

13. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že sa argumentmi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje. Poukázal na ust. § 48 Občianskeho zákonníka, bod 3.11.5 písm. b), bod 3.11.6 VOP. Občiansky zákonník umožňuje zmluvne dohodnúť, že zmluva sa odstúpením nezrušuje od počiatku. Uvedené reflektujú ustanovenia VOP., keďže určujú, že zmluva sa odstúpením zrušuje odo dňa doručenia odstúpenia. Nakoľko Občiansky zákonník dohodu o účinkoch odstúpenia od zmluvy umožňuje, takáto dohoda nemôže odporovať zákonu alebo dobrým mravom. Dohoda určite nemá za následok zhoršenie postavenia spotrebiteľa. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na ust. § 6 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Banka má aj na základe odstúpenia od zmluvy nárok na odplatu za poskytnuté služby. Vo vzťahu k odplate poukázal na ust. § 18 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Zmluva o bežnom účte je zmluvným typom upraveným v obchodnom zákonníku, v zmysle ktorého účinky odstúpenia od tejto zmluvy nastávajú ex nunc. Ust. § 711 ods. 1, § 714 ods. 1 obchodného zákonníka, § 33 ods. 4 zákona o platobných službách slúžia na zachovanie právnej istoty pri vedení bežného účtu a poskytovaní platobných služieb viazaných na tento účet. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v plnom rozsahu a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania.

14. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

15. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmlúv, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

18. K posúdeniu odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka odvolací súd poznamenáva, že odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nijako nepopiera, že by zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 01.10.2009 a zmluva o vkladovom účte zo dňa 20.02.2009 nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd len pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy.

19. Ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje garanciu pre spotrebiteľa v tom zmysle, že si nemôže zhoršiť svoje zmluvné (a teda i právne) postavenie bez ohľadu na to, aké dojednania sú uvedené v spotrebiteľskej zmluve. Toto zákonné ustanovenie zaručuje prednostnú aplikáciu tých právnych noriem na spotrebiteľský právny vzťah, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, práve za účelom princípu zákazu zhoršenia zmluvného postavenia spotrebiteľov v právnom vzťahu s dodávateľom.

20. Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Zákon z tohto pravidla ustanovuje výnimku, podľa ktorej uvedené neplatí, ak právne predpisy ustanovujú inak, alebo ak sa tak dohodli účastníci zmluvy. V danom prípade síce boli účinky odstúpenia od zmluvy medzi účastníkmi dohodnuté inak, a to konkrétne v bode 3.11.5, 3.11.6 Všeobecných obchodných podmienok, avšak vzhľadom na špeciálnu úpravu spotrebiteľských zmlúv, ktorá má prednosť pred všeobecnými ustanoveniami, spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu priznáva Občiansky zákonník, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Preto je neplatné aj také dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, v ktorej spotrebiteľ dá súhlas na neakceptovanie zákonom ustanovenej podmienky (v danom prípade dôsledky odstúpenia od zmluvy) a to by v konečnom dôsledku zhoršilo jeho zmluvné postavenie. Niet pochyb o tom, že úprava dôsledkov odstúpenia od zmluvy tak, ako je uvedená v obchodných podmienkach žalobcu, je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia, ako zákonná úprava v Občianskom zákonníku. Zmluvná klauzula o odstúpení nie je ničím iným, ako poistením zachovania všetkých práv veriteľa vrátane úrokov a poplatkov len s ďalším zvýhodnením, a to o úroky aj za úverové obdobie, ktoré ešte nenastalo.

21. Odstúpenie od zmluvy je teda potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy nastupuje režim bezdôvodného obohatenia.

22. Na základe zrušenej zmluvy sú účastníci povinní navzájom si vydať to, čo podľa nej dostali. Vo vzťahu k zrušenej zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premičaný s poukazom na ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom súd prvej inštancie správne prihliadol na premičanie v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. a žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 280,64 Eur s príslušenstvom nepriznal. Pokiaľ ide o zrušenú zmluvu o vkladovom účte, žalovaná suma uplatňovaná v súvislosti s touto zmluvou nepredstavuje plnenie poskytnuté žalobcom žalovanej, ale ide len o zúčtované úroky, poplatky, čo napokon ani sám žalobca v odvolaní nenamietal, správne preto súd prvej inštancie žalobu aj v tejto časti (95,03 Eur s príslušenstvom) zamietol.

23. Odvolací súd pripomína judikatúru súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy v nevýhodnejšom postavení tak z dôvodu sťaženej vyjednávacej pozície ako aj z dôvodu informovanosti (C-240/98 až C-244/98 Océano grupo editoriale, C.Mostaza Claro, C-76/10 POHOTOVOSTĚ a iné). Niet dôvod nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľov vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo a prehnane chrániť dodávateľa, ktorý sám zmluvu koncipoval, resp. postupníka jeho pohľadávky a odsúval uplatnenie práva na súde.

24. Pokiaľ žalobca poukazuje na ust. § 6 ods. 1 Zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, odvolací súd konštatuje, toto ustanovenie je v danej veci bezpredmetné, nakoľko v prejednávanej veci nejde o finančné služby na diaľku, na ktoré by sa vzťahoval tento osobitný predpis.

25. Správny výrok vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

27. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani

žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).